

DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței
Judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de reprezentantul debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Complital” în procedura falimentului simplificat, Șadura Serghei, în cauza privind derularea procedurii de faliment simplificat față de Societatea cu Răspundere Limitată „Complital”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care s-a admis cererea de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței și s-a stabilit o ședință specială de validare,

CONSTATĂ:

La 28.04.2016, SRL „Coplital” a înaintat în instanța de insolvabilitate cerere introductivă, prin care a solicitat intentarea procesului de insolvabilitate față de sine.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2016, s-a admis spre examinare cererea introductivă depusă către SRL „Complital” privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința sa.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 26 mai 2016, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Complital” cu intentarea procedurii simplificate a falimentului și de dizolvare a debitorului, iar în funcție de lichidator a fost desemnat Rotaru Ion, deținătorul autorizației nr. 48 din 14.01.2015; a fost dispusă notificarea creditorilor să depună cererile de validare a creanțelor până la 07.07.2016.

La 09.09.2016, IFS mun. Chișinău, DAF Centru a depus cerere de admitere a creanței în mărime de 954 150,5 lei și a solicitat repunerea în termen a acesteia.

În motivarea cererii creditorul a invocat că, în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor, organul fiscal a efectuat controlul fiscal, în urma căruia au fost depistate restanțe suplimentare față de bugetul de stat în mărime de 954 150,5 lei.

Referitor la repunerea în termen, a invocat că controlul fiscal efectuat în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate față de debitor, s-a finalizat cu întocmirea actului la 08.08.2016, pe marginea căruia a fost adoptată decizia nr. 84/2/8 din 26.08.2016, iar sumele calculate se atribuie la perioada de până la intentarea insolvabilității, din motiv că debitorul nu a prezentat dările de seamă, acestea conțineau încălcări fiscale, fiind diminuate, iar actele pentru efectuarea controlului nu au fost prezentate în termen.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, a fost admisă cererea IFS mun. Chișinău, DAF Centru, fiind dispusă repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor înaintată de IFS mun. Chișinău, DAF Centru, stabilirea unei

ședințe speciale de validare a acestui creditor pe contul lui pentru 01.12.2016 și obligarea lichidatorului să depună în instanță tabelul definitiv al creanțelor până la 25.11.2016.

În motivarea încheierii, instanța de insolabilitate a invocat prevederile art. 111 alin. (1)-(3), 116 alin. (1)-(4) CPC, art. 1 alin. (4) și 145 alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, menționând că argumentele pentru repunerea în termen sunt întemeiate, deoarece termenul nu a fost respectat din cauza unor circumstanțe legate de obiectul creanței.

Considerând ilegală încheierea instanței de insolabilitate, la 06.12.2016, reprezentantul debitorului SRL „Complital” în procedura falimentului simplificat, Șadura Serghei, a contestat-o cu recurs, solicitând repunerea în termen a recursului, admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Chișinău din 23.11.2016 și emiterea unei noi încheieri de respingere a cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței înaintată de IFS mun. Chișinău, DAF Centru.

În motivarea recursului, recurentul a invocat ilegalitatea încheierii recurate, menționând că nu există temeiuri de repunere în termen a cererii de admitere a creanței, deoarece organul fiscal a fost notificat despre intentarea procesului de insolabilitate, precum și a fost la curent cu toate circumstanțele cazului și a avut timp suficient pentru a efectua control și a înainta creanța în întregime, însă nu a întreprins nici o măsură în vederea stabilirii certe a creanței sale față de debitor.

Referitor la termenul de atac cu recurs, susține recurentul că cu încheierea contestată a făcut cunoștință la 29.11.2016.

La 04.01.2017, IFS Mun. Chișinău, DAF Centru a depus referință pe marginea recursului declarat, prin care a solicitat respingerea acestuia ca neîntemeiat și tardiv.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Totodată, intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale. Acest termen poate fi restabilit printr-o încheiere, cu examinarea recursului în fond, dacă persoanele îndreptățite solicită acest lucru și prezintă probe veridice, ce confirmă imposibilitatea de a fi putut depune recursul în termen.

După cum rezultă din materialele dosarului, Curtea de Apel Chișinău a emis încheierea recurată la 23.11.2016 (f.d. 40), respectiv termenul de atac cu recurs a început a curge la 24.11.2016 și a expirat la 08.12.2016 inclusiv.

Cererea de recurs a fost depusă de reprezentantul debitorului SRL „Complital” în procedura falimentului simplificat, Șadura Serghei la 06.12.2016 (f.d. 44).

Prin urmare, Colegiul conchide că cererea de recurs este înaintată în termen.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În același timp, în cadrul derulării procesului de insolabilitate, instanța va aplica normele generale din Codul de procedură civilă în măsura în care acestea nu contravin Legii insolabilității.

Astfel, deși CPC prevede un termen de 3 luni pentru examinarea recursului împotriva încheierii, urmează a fi aplicate prevederile art. 8 alin. (3) din Legea insolvenței, recursul examinându-se în termen de 60 de zile (2 luni) de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și posibil de a fi respins cu menținerea încheierii recurate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și cu aprecierea completă a tuturor probelor și a circumstanțelor cauzei ce vizează întârzierea tardivă a cererii de validare a creanței – motiv pentru care de către Colegiu este considerată legală și întemeiată.

Din materialele cauzei rezultă că recurentul își exprimă dezacordul cu soluția instanței de insolvență prin care a fost admisă cererea sa de repunere în termen a cererii de validare a creanței.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

Reglementări similare se regăsesc și în art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, care prevede că procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile [Codului de procedură civilă](#) și cu cele ale prezentei legi.

Așa cum atestă actele cauzei, la 26.05.2016, Curtea de Apel Chișinău a intentat procedura de insolvență față de SRL „Complital”.

Potrivit art. 35 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, odată cu hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, administratorul insolvenței expediază o notificare tuturor creditorilor cunoscuți pentru ca aceștia să înainteze creanțele față de debitorul insolvent.

În conformitate cu prevederile art. 76 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, întârzierea creanțelor de către creditori are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolvență.

Potrivit art. 140 alin. (1) și (2) al legii menționate, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolvență a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditori privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Potrivit art. 145 alin. (2) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, la cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolvență constată că termenul de întârziere a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare

a intentării procesului, instanța de insolvabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

Analizând circumstanțele speței prin prisma acestei norme legale, instanța de recurs constată că omiterea termenului de înaintare a creanțelor este legat de obiectul creanței.

Or, suma creanței înaintate spre validare prin cererea IFS mun. Chișinău, DAF Centru din 09.09.2016, a fost stabilită urmare a efectuării controlului fiscal la debitor în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate față de acesta, finalizat prin întocmirea la 08.08.2016 a actului nr. 5-677425 (f.d. 27-35) și emiterii în baza acestuia la 26.08.2016 a deciziei nr. 840/2/8 (f.d. 22-23).

Mai mult ca atât, suma înaintată spre validare se atribuie pentru perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul SRL „Complital”.

În acest sens, afirmațiile recurentului cum că organul fiscal a fost notificat despre intentarea procesului de insolvabilitate, precum și a fost la curent cu toate circumstanțele cazului și a avut timp suficient pentru a efectua control și a înainta creanța în întregime, însă nu a întreprins nici o măsură în vederea stabilirii certe a creanței sale față de debitor, sunt apreciate critic de către instanța de recurs.

În primul rând, organul fiscal a inițiat controlul în legătură cu intentarea procesului de insolvabilitate tocmai pentru a stabili existența și mărimea creanței sale față de debitor, iar întinderea desfășurării controlului a depins de mai mulți factori care nu-i pot fi imputați fîscului, inclusiv ridicarea actelor de către organul de urmărire penală în cadrul desfășurării urmăririi penale.

Într-al doilea rând, toate circumstanțele legate de durata efectuării acestui control fiscal, nu au incidență asupra temeiului legal de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței, or, legiuitorul expres a stabilit că cele trei situații când instanța de insolvabilitate poate repune în termen cererea de admitere a creanțelor: termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului.

Mai mult ca atât, actele organului fiscal (actul de control nr. 5-677425 din 08.08.2016 și decizia nr. 840/2/8 din 26.08.2016) care au stat la baza înaintării cererii de validare a creanțelor, nu au fost contestate și produc efecte juridice.

Prin urmare, Colegiul constată cu certitudine că înaintarea tardivă a cererii de validare a creanței este legat de circumstanțe ce vizează obiectul creanței, în speță datoriile fiscale ale debitorului apărute până la intentarea procesului de insolvabilitate, dar stabilite ulterior prin actele menționate supra.

În acest context, instanța de recurs conchide că toate aceste circumstanțe analizate în ansamblul lor, constituie o excepție de la regula generală de depunere a cererii de înregistrare a creanței în termenul stabilit de instanța de insolvabilitate și servește temei legal de repunere în termen a cererii de admitere a creanței.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că instanța de insolvabilitate corect a statuat asupra existenței temeiurilor de repunere în termen a cererii de înaintare a creanței.

Aastfel, Colegiul conchide că argumentele invocate de recurent nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate, motiv pentru care recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat cu menținerea încheierii Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016.

Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul debitorului Societății cu Răspundere Limitată „Complital” în procedura falimentului simplificat, Șadura Serghei.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, în cauza privind derularea procedurii de faliment simplificat față de Societatea cu Răspundere Limitată „Complital”.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Ala Cobăneanu

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea